

gaaende dette Spørgsmaal, vide, at der ikke i dette Lovforslag findes Spor af Skatteforøgelse hverken i Byerne eller paa Landet. For Landets Vedkommende er Forholdet det, at der kun er Tale om Omlægning af Ejendomsskatterne og for Byernes Vedkommende en Omlægning af Ejendomsskatterne samtidig med, at der gives Bykommunerne Ret til at udskrive mere af deres samlede Skat paa faste Ejendomme. Men maa- ske mener det ærede Medlem, det er nød- vendigt at bruge dette Skræmmebillede for at hindre den Lov, som det ærede Medlem er saa stor en Modstander af, for det er vel ikke det ærede Medlems Hensigt at ville begrænse Kommunernes Ret til at udskrive Skat, i det hele taget sætte en Grænse for, hvor meget der maa udskrives i Skat i vore Købstadkommuner? At det ærede Medlem er af den Opfattelse, at der bør sættes en Grænse for, hvad der maa udskrives til vore Amtskommuner og Sognekommuner af Skat paa fast Ejendom, det ved vi, men jeg har dog ikke forstaaet det ærede Medlem derhen, at han i det hele taget vilde have en Begrænsning for Udskrivning af Skat i vore Kommuner. Det ærede Medlem mente, det var ganske uforstaaeligt, naar jeg kunde tale om, at en Fastsættelse af bestemte Promiller, bestemte Grænser for Udskrivning af Skat paa fast Ejendom i vore Amtskommuner og Sognekommuner var Udtryk for Mistillid til det kommunale Selvstyre, og dette mente han at kunne paastaa, naar jeg kunde gaa med til at fastsætte en Grænse for Udskrivning i Købstadkommunerne og i København. Jeg skal hertil sige, at vore Landkommuner tidligere har haft Ret til at udskrive saa megen Skat, de vilde, i Form af Skat paa fast Ejendom, og det, som det ærede Medlem vil, er altsaa at frage Kommunalbestyrelserne i vore Sognekommuner og Amtsrådene en Ret, de tidligere har haft. Men for øvrigt nærer jeg intet Ønske om at fastsætte en bestemt Grænse for Udskrivning af Skat i Købstadkommunerne. Hvis det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer i Udvalget kan gaa med til at slette Bestemmelsen om den faste Grænse for Byerne, saa for mig gerne.

Det første, det ærede Medlem siger om Grundskyldens Virkning paa Landet, er, at det store Landbrug vil faa Skattepaalæg, ligesaa det mellemstore Landbrug, og Husmændene vil ikke faa nogen Lettelse. Det er interessant at lægge Mærke til, hvorledes det ærede Medlem Gang efter Gang i sin Tale netop kredser om dette, at de smaa Jordbrugere ikke vil faa Lettelse, naar vi faar Grundskyld.

Det ærede Medlem søger Gang paa Gang at bevise det. Og saa tilføjer det ærede Medlem, at Grundskylden ikke vil virke til at fremme Nybyggeriet, Loven vil snarere virke til Skade for Ungdommen end til Gavn for den. Det ærede Medlem siger, Folketingstidende Sp. 2465: „Det kan aldrig i Evighed blive en Fordel at faa en større Beskatning, fordi det vil betyde større aarlige Udgifter. Det vil snarere blive til Skade for Ungdommen.“ Men hvem siger, at der bliver mere Skat at udrede, fordi vi faar Skat efter Grundskyld i Stedet for efter Ejendomsskyld? Det afhænger jo af Kommunernes Forbrug af Skatter, det afhænger af, i hvilken Grad Kommunerne vil bruge Retten til at udskrive Skat paa fast Ejendom, men der er ikke Tale om forøgede Skatter, og naar det ærede Medlem overfor det ærede Medlem Hr. Holdgaard hævder, at det ikke er den dyre Jord, men de dyre Bygninger, der vanskeliggør Opførelsen af nye Husmandsbrug, saa vil jeg dog gerne have Lov til at sige, at det maa være indlysende for alle, at hvis vi ved at lægge en større Skat paa Jorden — ved at tage den væk fra Bygningerne og lægge den paa Jorden — billigjør Jorden og fritager nye Bygninger for Skat, vil det fremme Byggeriet og være til Fordel for den Ungdom, der skal opføre nye Hjem her i Danmark. Det kan ikke modsiges, at naar Jorden bliver billig, og Bygningerne bliver skattefrie, er det den bedste Spore til Opførelse af nye smaa Landbrugshjem. Men jeg har paa Fornemmelsen, at det, som det ærede Medlem særlig ønsker at dvæle ved, naar Talen er om Landet, er Forholdet overfor Husmændene og overfor Ungdommen. Maaske det ærede Medlem mener, at Husmændene og Ungdommen er bedre egnede til at spændes for hans storagrariske Skattepolitik; end de større Jordbrugere er det. Heroverfor vil jeg sige til det ærede Medlem, at det vil være ganske umuligt at faa Landbrugsungdommen og vore Husmænd til at tro paa, at det at gaa bort fra Ejendomsskyld og over til Grundskyld betyder Skatteforøgelse.

Ikke blot i denne Sal, men ogsaa tidligere ude omkring, hvor det ærede Medlem har talt til Grundejerne, har det ærede Medlem sagt, at Byggeforeningsejendommene efter Lovforslaget, som det foreligger nu, vilde faa en betydelig Reduktion i deres Skatter, men efter Lovforslaget, som det forelæa i Fjor, vilde de have faaet et Skattepaalæg. Jeg forstaaar aldeles ikke denne Tale. Efter Forslaget, som det forelæa i Fjor, kunde detsiges, at Byggeforenings-